

Прокуратура України
ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА
СТАРОБІЛЬСЬКА ОКРУЖНА ПРОКУРАТУРА

вул. Монастирська, 15, м. Старобільськ, 92703 факс: (06461) 2-16-73

e-mail: starobilsk@lugprok.gov.ua

Код ЄДРПОУ 02909921

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

місто Кропивницький

«22» серпня 2023 року

Прокурор групи прокурорів – керівник Старобільської окружної прокуратури Луганської області Попов Сергій Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42023132580000092 від 23.05.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 3 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Манько Ольгу Валеріївну, 23.03.1970 року народження, уродженку с. Лиман Старобільського району Луганської області, громадянку України, зареєстровану та проживаючу за адресою: вул. Первомайська, буд. 31, с. Лиман, Старобільський район, Луганська область, раніше не судиму,-

про підозру у вчиненні громадянкою України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Манько Ольга Валеріївна, будучи громадянкою України скоїла кримінальне правопорушення за наступних обставин.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі ООН), до складу якої входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної

незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав і резолюціями: від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав і про обмеження їх незалежності і суверенітету від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, визначено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію або втручання у будь-якій формі або з якої б то не було причини у внутрішні і зовнішні справи інших держав. Закріплені обов'язки держав утримуватися від: збройної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; надання сприяння, заохочення або підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на своїй території навчання, фінансування і вербування найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада УРСР проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Всупереч вказаним нормам президент російської федерації, а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України.

З цією метою 22.02.2022 президент російської федерації підписав з керівниками російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей договори про дружбу, співробітництво та взаємну допомогу, які в той же день ратифіковані державною думою та радою федерації федеральних зборів російської федерації.

В цей же день президент російської федерації, з метою надання видимості законності дій по нападу на Україну, направив до ради федерації федеральних зборів російської федерації звернення про використання збройних сил російської федерації за межами російської федерації, яке було задоволено.

Керівники російських окупаційних адміністрацій на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей 23.02.2022 звернулися до президента російської федерації з проханням надати допомогу у відбитті надуманої ними воєнної агресії «українського режиму щодо населення» так званих «Донецької народної республіки» та «Луганської народної республіки».

Президент російської федерації 24.02.2022 оголосив про своє рішення почати військову операцію в Україні, після чого був відданий наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України.

Після цього, 24.02.2022 на виконання вищевказаного наказу військовослужбовці збройних сил російської федерації шляхом збройної агресії, незаконно вторглися на територію України через лінію державного кордону України, розташовану в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Київській, Сумській, Чернігівській та інших областях та шляхом застосування зброї здійснили напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти, а також здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується до теперішнього часу та призводить до тяжких наслідків.

Указані дії супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі людей, у тому числі дітей,

отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення будівель, майна та інфраструктури.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна і міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24 лютого 2022 року указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України.

У подальшому воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, зокрема Указом Президента України від 01 травня 2023 року №254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», строк дії воєнного стану в Україні повторно продовжено з 05 години 30 хвилин 20 травня 2023 року строком на 90 діб.

Внаслідок ведення агресивної війни з боку російської федерації проти України, значна частина території Луганської області, починаючи з 24.02.2022 по теперішній час опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань російської федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій російської федерації на території Луганської області.

Одночасно, з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Луганської області, з числа представників незаконного збройного формування, так званої «луганської народної республіки» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та, згідно із Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, є органами окупаційної адміністрації російської федерації.

Як наслідок, агресія збройних сил російської федерації та інших військових формувань, що діють на їх боці, призвела до тимчасової окупації більшої частини території Луганської області.

Збройними формуваннями держави-агресора російської федерації з 28.02.2022 захоплено та окуповано територію Старобільської міської територіальної громади Старобільського району Луганської області з

державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, іншими об'єктами.

На окупованій території міста Старобільськ Старобільського району Луганської області незаконними збройними формуваннями так званої «луганської народної республіки», підконтрольними державі-агресору російській федерації, організовано та розпочато діяльність незаконних органів влади, зокрема наказом голови так званої «луганської народної республіки» від 03.03.2022 №УГ-125/22, створено «адміністрацію Старобільського району луганської народної республіки», а також призначено «виконувача обов'язків голови адміністрації».

Таким чином, в розумінні п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» на тимчасово окупованій території м. Старобільськ Старобільського району Луганської області державою-агресором створено окупаційну адміністрацію російської федерації, тобто сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 13.07.2023 № 199 внесені зміни до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 №309 та викладено нову редакцію переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією. Згідно зазначеного Переліку Старобільська міська територіальна громада Старобільського району Луганської області є тимчасово окупованою територією України з 28.02.2022.

У ході досудового розслідування встановлено, що на початку червня 2022 року, більш точний час визначити за об'єктивних причин не виявилось можливим, Манько Ольга Валеріївна, будучи громадянкою України, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії проти України, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, спрямованими на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, перебуваючи на території Старобільської міської територіальної громади Старобільського району Луганської області, маючи умисел на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти та реалізуючи його, вступила в злочинну змову з представниками окупаційної

влади російської федерації та так званої «луганської народної республіки», та отримавши від них пропозицію на зайняття посади в закладі освіти окупаційної влади, а саме – «завуча державної загальноосвітньої установи луганської народної республіки “Лиманська середня школа”», розташованої за адресою: Луганська область, Старобільський район, с. Лиман, вул. Піщана, буд. 1, в порушення вимог Конституції та Законів України добровільно, умисно погодилась на вказану пропозицію.

Згідно з положеннями ст. 2 Закону України «Про освіту» законодавство України про освіту ґрунтується на Конституції України, Законах України, інших актах законодавства у сфері освіти і науки та міжнародних договорів України, укладених в установленому законом порядку. Засадами державної політики у сфері освіти та принципами освітньої діяльності є: верховенство права; нерозривний зв'язок із світовою та національною історією, культурою, національними традиціями; гуманізм; демократизм; єдність навчання, виховання та розвитку; виховання патріотизму, поваги до культурних цінностей Українського народу, його історико-культурного надбання і традицій; формування усвідомленої потреби в дотриманні Конституції та законів України, нетерпимості до їх порушення; формування поваги до прав і свобод людини, нетерпимості до приниження її честі та гідності, фізичного або психологічного насильства, а також до дискримінації за будь-якими ознаками; формування громадянської культури та культури демократії (ст. 6 Закону).

Відповідно до вимог ч. 1 ст. 7 Закону України «Про освіту» мовою освітнього процесу в закладах освіти є державна мова. Держава гарантує кожному громадянину України право на здобуття формальної освіти на всіх рівнях (дошкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої), а також позашкільної та післядипломної освіти державною мовою в державних і комунальних закладах освіти.

Частиною 2 статті 7 Закону України «Про освіту» передбачено, що заклади освіти забезпечують обов'язкове вивчення державної мови.

Згідно зі статтею 5 Закону України «Про освіту» освіта є державним пріоритетом, що забезпечує інноваційний, соціально-економічний і культурний розвиток суспільства.

Статтею 1 Закону України «Про повну загальну середню освіту» визначено, що державні стандарти повної загальної середньої освіти - документи, що визначають загальні обсяги навчального навантаження здобувачів початкової, базової середньої, профільної середньої освіти, вимоги до їх компетентностей і до згрупованих за відповідними освітніми галузями обов'язкових результатів навчання, яких вони мають досягти на відповідному рівні повної загальної середньої освіти.

Державним стандартом початкової освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України 21 лютого 2018 року № 87 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2019 року № 688) передбачено, що метою початкової освіти є всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь. До ключових компетентностей, серед іншого належать: вільне володіння державною мовою, спроможність діяти як відповідальний громадянин та брати повноцінну участь у громадському та

суспільному житті, спираючись на критичне оцінювання основних подій національної, європейської та світової історії, а також повагу до прав людини та верховенства права, цінування культурного розмаїття різних народів та ідентифікацію себе як громадянина України.

Також, Державним стандартом базової середньої освіти, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2020 року № 898, визначено, що метою базової середньої освіти є розвиток природних здібностей, інтересів, обдарувань учнів, формування компетентностей, необхідних для їх соціалізації та громадянської активності, виховання відповідального, шанобливого ставлення до родини, суспільства, навколишнього природного середовища, національних та культурних цінностей українського народу. Реалізація мети базової середньої освіти ґрунтується на таких ціннісних орієнтирах, як формування в учнів активної громадянської позиції, патріотизму, поваги до культурних цінностей українського народу, його історико-культурного надбання і традицій, державної мови, плекання в учнів любові до рідного краю.

Статтею 2 «закону "про освіту"» так званої «луганської народної республіки», реєстраційний номер №128-П від 30.09.2016, визначено загальні поняття, які використовуються в зазначеному «законі», а саме:

- пунктом 21 статті 2 визначено, що організації, які здійснюють освітню діяльність це освітні організації (установи), а також організації, які здійснюють навчання;

- пунктом 24 статті 2 визначено, що педагогічний працівник це фізична особа, яка перебуває у трудових, службових відносинах з організацією, яка здійснює освітню діяльність, та виконує обов'язки щодо навчання, виховання учнів та/або організації освітньої діяльності.

Статтею 15 зазначеного «закону» визначено, що в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється державною мовою луганської народної республіки. Викладання та вивчення державної мови луганської народної республіки в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до державних освітніх стандартів.

Згідно ч. 2 ст. 21 «закону» у луганській народній республіці встановлюються чотири типи освітніх організацій, які реалізують основні освітні програми, серед яких - загальноосвітня організація – освітня організація, яка здійснює як основну мету її діяльності освітню діяльність за освітніми програмами початкової загальної, основної загальної та/або середньої загальної освіти.

Положеннями статті 24 зазначеного «закону "про освіту"» встановлено, що управління освітньою організацією (установою) здійснюється відповідно до чинного законодавства луганської народної республіки з урахуванням особливостей, встановлених цим законом. Одноосібним виконавчим органом освітньої організації (установи) є керівник освітньої організації (установи) (ректор, директор, завідувач, начальник або інший керівник), який здійснює поточне керівництво діяльністю освітньої організації (установи).

Частиною 2 ст. 65 «закону» визначено, що основна загальна освіта спрямована на становлення та формування особистості учня (формування моральних переконань, естетичного смаку та здорового способу життя,

високої культури міжособистісного та міжетнічного спілкування, оволодіння основами наук, державною мовою луганської народної республіки, навичками розумової та фізичної праці, розвиток нахилів, інтересів, здібності до соціального самовизначення).

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Манько О.В., у червні 2022 року, більш точний час встановити за об'єктивних причин не виявилось можливим, будучи громадянкою України, перебуваючи на території Старобільської міської територіальної громади Старобільського району Луганської області, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, спрямованими на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, погоджуючись на пропозицію представників окупаційної адміністрації держави-агресора – російської федерації та так званої «луганської народної республіки», умисно, добровільно зайняла посаду – «завуча державної загальноосвітньої установи луганської народної республіки “Лиманська середня школа”», розташованої за адресою: Луганська область, Старобільський район, с. Лиман, вул. Піщана, буд. 1, обіймаючи яку здійснює впровадження стандартів освіти держави-агресора у даному закладі освіти.

Реалізуючи свій злочинний умисел Манько О.В., будучи «завучем державної загальноосвітньої установи луганської народної республіки “Лиманська середня школа”», підготувала та організувала освітній процес у вказаному закладі у відповідності до «закону "про освіту"» так званої «луганської народної республіки» від 30.09.2016, згідно з яким в освітніх організаціях, освітня діяльність здійснюється державною мовою «луганської народної республіки» за освітніми стандартами та навчальними планами так званої «луганської народної республіки», із повним виключенням з освітнього процесу вимог до обов'язкових результатів навчання, визначених державними стандартами повної загальної середньої освіти України, який повністю суперечить меті як початкової так і базової середньої освіти в Україні та який формуватиме знання, інші компетентності та світогляд здобувачів освіти спрямовані на возвеличення російської федерації та так званої «луганської народної республіки», її історичної ролі, викривлення свідомості та ставлення учнів до історичних подій, що відбулися, та відповідно заперечення існування культурних цінностей українського народу, його історико-культурних надбань і традицій, української мови, що має своєю кінцевою метою збуджувати агресію та ненависть до України.

Таким чином, Манько Ольга Валеріївна, 23.03.1970 року народження, підозрюється у вчиненні громадянкою України дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Прокурор групи прокурорів –
керівник Старобільської окружної прокуратури
Луганської області

Сергій ПОПОВ

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;
- 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

**Прокурор групи прокурорів –
керівник Старобільської окружної прокуратури
Луганської області**

Сергій ПОПОВ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 2023 року
у присутності _____

Повідомлення про підозру вручив у передбачений законом спосіб:

**Прокурор групи прокурорів –
керівник Старобільської окружної прокуратури
Луганської області**

Сергій ПОПОВ